

Hinds

“Why do you cry out to Me?” [Exodus
14:15]
With care for Your honor, we checked
how to shout
Like hinds, not hounds
Inwards, not outwards
so as not to distance, rather bring closer.
In the pangs of contractions
we remained in pain
we measured each cry against silence
we debated if anger is allowed.
In anger, we recalled compassion.
To cry out for You from the foxholes
To break through even for You,
Your existence, entrapped by Your edicts.
Aiming and flying towards
expanses of mercy, pooling like dew
in Your crown, God in hiding.
The discus throwers
open-mouthed are tossed upwards,
higher and higher
with momentum only pain can create
to flee this distress.
We lovers of truth shouted
for You, and not to You,
Like women in childbirth, we bellowed
You

אֵילוֹת

”מָה תִצְעַק אֵלַי” [שמות יד, טו]
זְהִירוֹת בְּכַבֻּדְךָ, בְּרָנּוֹ
אֵיךְ לִצְעַק
כְּאֵילוֹת וְלֹא כְּכֹלְבִים
פְּנִימָה וְלֹא חוּצָה
וְלֹא לְהִרְחִיק, כִּי לְקָרֵב.
אֲחוּזוֹת צִירֵי לַחַץ
שֶׁהֵינּוּ בְּכָאֵב
מְדַדְנּוּ צְעָקָה מוֹל שְׁתִּיקָה
הִתְלַבְּטֵנוּ בּוֹ בַּפֶּעַס אִם מִתָּר.
בְּרָגִז רַחֲמִים זְכָרְנוּ
לְעָרַג לְךָ מִן הַשּׁוֹחוֹת
לְהִבְקִיעַ גַּם בְּעֵבוּרְךָ, אֶת
הַנּוֹתֵד לְכוּדֹת גְּזוּרֹתֶיךָ.
מְכוֹנּוֹת וְעִפּוֹת אֶל
מְרַחְבֵי חֶסֶד נִקּוּיִם כְּטַל
בְּכַתְרְךָ, אֶל מִסְתַּתְּר.
זוֹרְקוֹת הַדִּיֶּסְקוֹס
פְּיּוֹת פְּעוּרִים מְשֻׁלְכִים מֵעֵלָה מֵעֵלָה
בְּתִנוּפָה שָׂרֵק כְּאֵב מִיֶּצֵר
לְצֵאת מִן הַמִּצָּר.
אוֹהֲבוֹת־אֶמֶת צְעִקְנוּ
לְךָ וְלֹא עָלֶיךָ,
גְּעִינוּ כִּיּוֹלְדוֹת
אוֹתֵךְ

Translated by Ethelea Katzenell